

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobců: a) L. G.
b) R. S.
c) nezletilá M. G.
d) nezletilý S. G.
e) nezletilá A. G.
všichni státní příslušnost Gruzie,
nezl. žalobci c), d), e) zastoupeni zákonnou zástupkyní – matkou
žalobkyní b),
všichni t. č. pobytem v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí 517
41, Kostelec nad Orlicí, Rudé Armády 1000,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR,**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě žalobce a) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2021 č. j. OAM-150/ZA-ZA11-ZA20-2021 a o žalobě žalobců b) – e) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2021 č. j. OAM-149/ZA-ZA11-ZA20-2021, o udělení mezinárodní ochrany

Shodu s prvopisem potvrzuje

takto:

- I. Žaloby **se zamítají**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce a) domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2021 č. j. OAM-150/ZA-ZA11-ZA20-2021 a žalobci b) až e) se domáhali přezkoumání rozhodnutí žalovaného z téhož data č. j. OAM-149/ZA-ZA11-ZA20-2021, jimiž bylo rozhodnuto, že jejich žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákona o azylu) a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno.
2. Žalobci konstatovali, že jsou si vědomi toho, že v jejich případě jde o opakovanou žádost, nicméně vyslovili přesvědčení, že žalovaný nepostupoval v jejich případě v souladu s ust. § 11a zákona o azylu a současně nerespektoval základní zásady správního řízení. Řízení o udělení či neudělení mezinárodní ochrany je značně specifické a má od počátku zásadní význam pro jeho jednotlivé účastníky. V řízení o žádosti o mezinárodní ochranu je zásadní, aby správní orgán dostal ust. § 4 odst. 2 správního řádu, a tedy ve všech fázích poskytl účastníkům kompletní poučení o jejich právech a povinnostech, aby tito byli po celou dobu obeznámeni s jasnými následky svých kroků. Vytýkali žalovanému, že nebyli poučeni o tom, jakým způsobem probíhá řízení o opakované žádosti a za jakých podmínek dojde k zastavení řízení. Žalovaný se dle jejich názoru nedostatečně vypořádal s jejich obavami z návratu do země původu. Jsou si zcela vědomi, že uvedené zapříčinili sami tím, že nesdělili veškeré relevantní skutečnosti v první žádosti o mezinárodní ochranu. Bylo to zapříčiněno mnoha nepříznivými faktory, jako jsou neznalost zákona, stres a především to, že ne vždy je žadatel o mezinárodní ochranu schopen poskytnout veškeré informace a důkazy, které jsou v řízení naprosto zásadní. Úkolem správního orgánu bylo v takovém případě posoudit nové skutečnosti a zhodnotit aktuální stav nebezpečí v zemi původu, tzn. předložit aktuální zprávy o zemi původu a vyhodnotit případné změny ve vztahu k jejich situaci. K tomu však žalovaný nepřistoupil. Skutečnost, že žadatel o mezinárodní ochranu již jednou podal žádost, nemůže v žádném případě působit bez jakéhokoli časového omezení pro futuro v tom smyslu, že žádost bude bez dalšího zamítnuta. Žalobci uvedli, že nadále pociťují odůvodněný strach z pronásledování a nebylo postaveno najisto, zda se situace v zemi původu změnila či nikoli, aby mohla být vyloučena ve vztahu k nim a jejich azylovému příběhu hrozba pronásledování ze strany příznivců strany Gruzínský sen a potažmo i jiných subjektů, které žalobci a) a jeho rodině vyhrožovali a kvůli kterým zemi původu opustili. Žalovaný k žádnému hodnocení tvrzených okolností nepřistoupil, s údaji popisujícími gruzínskou politickou scénu a vycházel pouze z obecných zpráv o zemi původu. Rozhodnutí žalovaného je nezákonné.
3. Usnesením ze dne 23. 6. 2021 č. j. 19 Az 25/2021-24 soud věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 19 Az 25/2021 a spr. zn. 19 Az 26/2021 spojil ke společnému řízení s tím, že jako věc hlavní bude vedena věc sp. zn. 19 Az 25/2021.
4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žalob. Žalovaný konstatoval, že posoudil důvody současné žádosti žalobců o udělení mezinárodní ochrany a následně provedl

srovnání s jejich tvrzeními, která učinili v rámci předchozího správního řízení ve věci mezinárodní ochrany. Žalobce a) v průběhu předchozího řízení výslovně uvedl, že osoby z politické strany Gruzínský sen mu naposledy vyhrožovaly před prezidentskými volbami na podzim roku 2018. Poté, co volby vyhrála kandidátka politické strany Gruzínský sen, tak mu již nijak v tomto ohledu vyhrožováno nebylo. Potvrdil v této souvislosti, že vždy se jednalo o verbální výhrůžky a k fyzickému napadení nikdy nedošlo. V rámci aktuálního řízení žalobce a) sdělil, že o pokusu otrávit jeho manželku a děti v roce 2016 v minulém řízení nehovořil, protože o tom neměl důkazy. K tomu je však žalovaný nucen uvést, že v řízení o první žádosti žalobce a) sdělil okolnosti, ke kterým nebyl schopen předložit žádné důkazy, např. když hovořil o údajném pokusu únosu jeho dcery ze školky nebo o údajném ohrožování pistolí lidmi z kriminálního podsvětí. Je tak evidentní, že si žalobce byl vědom možnosti uvést veškeré důvody k žádosti, ne pouze ty, ke kterým má nějaké důkazy a neměl žádný relevantní důvod zamlčet tak závažnou skutečnost, jako je pokus o otrávení jeho rodiny. Z předložených fotografií je pak zřejmé, že byly pořízeny v roce 2016, což ostatně žalobce a) rovněž potvrdil. V písemném vyjádření žalovaný rovněž označil podklady, z nichž vycházel s tím, že v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu byla žalobcům dána možnost se v rámci seznámení se s podklady rozhodnutí seznámit se s informacemi, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady. Žalobce a) této možnosti využil a výslovně sdělil, že se nechce seznámit s obsahem podkladů pro vydání rozhodnutí ani se k nim vyjádřit či je doplnit. Následně sdělil, že nesouhlasí s tím, že je Gruzie bezpečná země. Stejně tak u žalobkyně b) žalovaný konstatoval po posouzení údajně nové skutečnosti jí sdělené při podání opakované žádosti, totiž že v roce 2016 vystoupila na předvolební kampani s kritikou vládní politické strany Gruzínský sen a několik dní na to byla ona a její děti otráveny plynem, na základě které požadovala opětovné meritorní posuzování žádosti, že i tato okolnost byla žalobkyni objektivně známa již v průběhu správního řízení o její předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany a žalobkyně tak měla možnost i povinnost uvést ji za účelem posouzení již tehdy, pokud jí považovala za natolik závažnou pro důvody podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Je tedy důsledkem pouze jejího zavinění, že tato údajně nová skutečnost nebyla předmětem zkoumání důvodu pro udělení mezinárodní ochrany. I žalobkyně b) využila možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim a navrhnout další podklady. Žalobkyně b) výslovně uvedla, že se nechce seznámit s obsahem podkladů pro rozhodnutí ani se k nim vyjádřit, či je doplnit. Žalovaný tedy zvážil přípustnost opakované žádosti a bylo zjištěno, že se neobjevily nové skutečnosti nebo zjištění ve smyslu zákona o azylu, které by nebyly bez jejich vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčící o tom, že by mohli být vystaveni pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že jim hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.

5. Soud o žalobě rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobci se na výzvu soudu dle § 51 odst. 1 s.ř.s. ve stanovené lhůtě nevyjádřili a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení nesdělili.
6. Napadená rozhodnutí soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 s.ř.s., ve znění pozdějších předpisů, v mezích žalobních bodů a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloby nejsou důvodné.

7. Ze správního spisu vyplývá, že dne 6. 3. 2020 podali žalobci opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. V rámci údajů k podané žádosti žalobce a) kromě jiného sdělil, že o udělení mezinárodní ochrany žádá ze stejných důvodů, jako uváděl ve své předchozí žádosti, ale jeho problémy pokračují i nyní. Při první žádosti neměl důkazy, které by chtěl doložit, proto tak činí až v současné době. Správnímu orgánu následně předložil tři fotografie, které byly pořízeny 2. 11. 2016 v nemocnici v Kutajsi, na kterých je zachycena jeho manželka, syn a dcera. K tomu uvedl, že v Kutajsi se konala akce, které se zúčastnili a aktivní účastníci byli poté doma otráveni. On sám byl tehdy v práci. Neměl žádné problémy s gruzínskou policií, ale když se na ně obrátil, tak mu nepomohli a vysmívali se mu. V předchozím řízení o udělení mezinárodní ochrany se o těchto skutečnostech nezmínil. K poznámce správního orgánu, že byl poučen o povinnosti uvádět všechny důvody k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany, žalobce a) prohlásil, že když v předchozí žádosti o mezinárodní ochranu hovořil o situaci, kdy mu strčili pistoli do pusy, tak byl pracovníkem ministerstva vnitra dotázán, zda má nějaké důkazy. Tehdy žádné důkazy neměl, proto o otrávení své rodiny nemluvil. Žádné důkazy nemá ani k tomu, že jeho nejmladší dítě chtěla ze školky odvést cizí osoba. V podrobnostech soud dále odkazuje na zjištění z údajů k podané žádosti, jak jsou obsažena v napadeném rozhodnutí, neboť ta korespondují s obsahem správního spisu.
8. Ze správního spisu se dále podává, že žalobkyně b) v rámci údajů k podané žádosti uvedla, že o udělení mezinárodní ochrany žalobci b) až e) žádají kvůli nebezpečí, kterému byli v Gruzii vystaveni. Tvrdila, že koncem října 2016 zastavila svým automobilem kolonu vládní strany Gruzínský sen. Představitelé této strany si mysleli, že je podpoří v předvolební kampani, ale ona vystoupila s kritikou vládní strany. Její vystoupení bylo členy vládní strany zaznamenáno na kameru. Několik dnů poté byli žalobci, vyjma žalobce a) a nejmladšího dítěte, otráveni plynem. Žalobce a) byl v té době v práci, nejmladší dcera otrávena nebyla, protože měla přes hlavu pokrývkou. Přivolala si sanitku a policii a byla odvezena do nemocnice. Policisté nepřijeli. Žalobkyně dále uvedla, že ona i její manžel žalobce a) byli aktivními zaměstnanci strany Sjedenocené národní hnutí. Na otázku správního orgánu, zda uvedené skutečnosti zmínila i v rámci správního řízení o její předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, žalobkyně b) odpověděla, že o tom nehovořila, protože neměla důkazy. Na opětovnou otázku správního orgánu, zda nepovažovala za důležité v předcházejícím řízení říci o tak závažné události, jako byl pokus o otrávení její rodiny, žalobkyně odpověděla, že je pro ni její rodina a zdraví důležité, avšak neměla žádné důkazy o tom, že se někdo pokusil rodinu otrávit. Zopakovala, že uvedla pouze poslední šokující událost, což byl pokus o únos dcery ze školky. V podrobnostech soud dále odkazuje na zjištění správního orgánu z údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jak jsou uvedena v napadeném rozhodnutí, neboť tato zjištění korespondují s obsahem správního spisu a jsou správná.
9. Součástí správního spisu je i dokumentace ohledně předchozích žádostí žalobců o mezinárodní ochranu, kterou podali 1. 3. 2019. Správní řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-220/ZA-ZA11-2019 [řízení o žádosti žalobce a)] a pod č. j. OAM-219/ZA-ZA11-2019 [žádost žalobců b) a e)].
10. Předchozí žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce a) odůvodnil tvrzením, že má problémy s osobami z politické strany Gruzínský sen kvůli jeho členství a aktivitám v politické straně Sjedenocené národní hnutí a dále potíže s neznámými osobami, které se vydíráním dožadovaly peněz z jeho podnikání. Správní orgán rozhodnutím ze dne 23. 7.

2019, které nabylo právní moci 30. 7. 2019 č. j. OAM-220/ZA-ZA11-2019 žalobci a) neudělil žádnou z forem mezinárodní ochrany. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce a) žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který ji rozsudkem č. j. 62 Az 32/2019-33 ze dne 28. 4. 2020 zamítl. Kasační stížnost žalobce a) proti uvedenému rozsudku byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2021 č. j. 1 Azs 235/2020-73, který nabyl právní moci 5. 2. 2021, zamítl jako nedůvodnou. Žalobkyně b) a nezletilí žalobci v průběhu správního řízení o jejich první žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 1. 3. 2019 za důvod podání žádosti označili problémy manžela žalobkyně b) kvůli jeho členství v politické straně Sjedenocené národní hnutí a dále potíže s neznámými osobami, které se vydíráním dožadovaly peněz z jeho podnikání. Správní orgán rozhodnutím ze dne 23. 7. 2019 č. j. OAM-2019/ZA-ZA11-2019 žalobcům b) až e) neudělil žádnou z forem mezinárodní ochrany. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který ji rozsudkem č. j. 62 Az 32/2019-33 ze dne 28. 4. 2020 zamítl. Rozsudek nabyl právní moci 15. 6. 2020. Jako nedůvodná byla zamítnuta kasační stížnost žalobců b) až e) proti uvedenému rozsudku rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Azs 235/2020-73, který nabyl právní moci 5. 2. 2021. Součástí správních spisů jsou dále informace, které žalovaný shromáždil v průběhu posuzovaných správních řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Gruzii. Konkrétně žalovaný vycházel z materiálu Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu, listopad 2020 a z Informace Mezinárodní organizace pro migraci, Přehled údajů o zemi za rok 2020 – Gruzie, publikováno 2021.

11. Součástí správních spisů, a to na č. l. 5, resp. 17, jsou písemná potvrzení žalobců a), b) o tom, že převzali poučení pro žadatele o mezinárodní ochranu dne 15. 3. 2021.
12. Ze správního spisu se dále podává, že i žalobkyni b) byla dána možnost v rámci seznámení se s podklady rozhodnutí výše uvedenými, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Žalobkyně b) sdělila správnímu orgánu, že se s obsahem podkladů pro vydání rozhodnutí nechce seznámit ani se k nim vyjádřit či je doplnit. Vyjádřila nesouhlas s tím, že Gruzie je bezpečná země, protože ona a její rodina byla pronásledována a museli ze země s dětmi utéct. Žalobkyně dále poukázala na to, že doložila fotografie a lékařské zprávy z nemocnice, které potvrzují, že ona a její rodina byla otrávena. Má také zprávy o tom, že hodně jejich známých je pronásledováno, a proto žádá o důkladné prozkoumání žádosti.
13. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřípustnou podle § 11a odst. 1.
14. Podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná.
15. Z ust. § 23 odst. 2 písm. b) zákona o azylu plyne, že se v případě podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neprovádí pohovor; v takovém případě ministerstvo umožní sdělit důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany písemně nebo jiným vhodným způsobem. Z obsahu spisů je zřejmé, že takto žalovaný postupoval, žalobcům umožnil sdělit důvody žádostí o udělení mezinárodní ochrany, jak vyplývá z výše citovaného obsahu správních spisů, konkrétně z poskytnutí údajů k podané žádosti za přítomnosti tlumočníka. Ze správních spisů bylo rovněž zjištěno, že žalobci a), b) převzali

poučení pro žadatele o mezinárodní ochranu. V rámci protokolu o seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany byli rovněž poučeni podle § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti se vyjádřit k podkladům pro rozhodnutí, také byli poučeni o možnosti uvést nové skutečnosti nebo informace, které by měl vzít správní orgán v úvahu při posouzení jejich žádostí, stejně tak o právu vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití, čehož žalobci využili, jak bylo rovněž výše citováno. Za tohoto stavu soud považuje námitku žalobců, že se jim nedostalo kompletního poučení o jejich právech a povinnostech, za nedůvodnou.

16. Soud dále zastává názor, že skutkový stav byl žalovaným zjištěn dostatečně, za tím účelem si žalovaný opatřil dostatek podkladů, umožnil žalobcům uvést veškeré důvody, které je vedly k podání opakované žádosti, shromáždil rovněž aktuální zprávy o zemi původu. Všechny získané podklady žalovaný v napadeném rozhodnutí zohlednil a z odůvodnění je zřejmé, z čeho žalovaný vycházel, jakými úvahami se řídil při posuzování podkladů pro vydání rozhodnutí a k jakým závěrům dospěl. Tyto úvahy jsou přezkoumatelným způsobem uvedeny v napadených rozhodnutích. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že v posuzované věci nebyly zjištěny žádné nové skutečnosti ve smyslu zákona o azylu, které by odůvodňovaly opětovné hodnocení žádostí žalobců o udělení mezinárodní ochrany a jejich obav z návratu do země původu a které by vyžadovaly nutnost vydání nového meritorního rozhodnutí v jejich věci. Shodně jako v průběhu správních řízení o první žádosti žalobců o udělení mezinárodní ochrany, žalobci uvedli problémy s osobami z politické strany Gruzínský sen kvůli členství a aktivitám žalobce a) v politické straně Sjediněné národní hnutí. Také soud zastává názor, že v opakované žádosti žalobců o udělení mezinárodní ochrany tvrzená nová okolnost o údajném pokusu otrávit žalobkyni b) a nezletilé žalobce, musela být žalobcům objektivně známa již v průběhu správního řízení o jejich předchozích žádostech o udělení mezinárodní ochrany a žalobci tak měli možnost i povinnost ji uvést za účelem posouzení již v průběhu předchozího správního řízení, pokud tuto okolnost považovali za natolik závažnou pro její uvedení jakožto důvodu podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Co se týká argumentace žalobců o tom, že se o pokusu otrávit žalobkyni b) a děti v předchozím řízení nezmínili, protože o tom neměli důkazy, souhlasí soud s žalovaným, že uváděná údajně nová skutečnost má pouze za cíl přidat na významnosti jejich azylového příběhu ve snaze dále setrvat na území České republiky poté, co jejich první žádost o udělení mezinárodní ochrany byla zamítnuta. Žalovaný zcela logicky argumentoval tím, že i v řízení o první žádosti žalobci uváděli skutečnosti, k nimž nebyli schopni předložit důkazy, z čehož je evidentní, že si byli vědomi možnosti uvést veškeré důvody k žádosti, nikoli pouze ty, k nimž mají nějaké důkazy. Neměli tak žádný relevantní důvod zamlčet tak závažnou okolnost, jako je pokus otrávení rodiny. Předložené fotografie byly pořízeny v roce 2016 a lékařské zprávy byly vystaveny rovněž v roce 2016. První žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobci podali 1. 3. 2019 a správním orgánem bylo rozhodnuto 23. 7. 2019. Žalobci tak měli dostatek času k případnému doplnění tvrzení a předložení důkazů. Nejedná se tedy o novou skutečnost nebo zjištění, které by nebylo bez vlastního zavinění žalobců předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení, jak požaduje ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu.
17. V posuzovaných věcech byly naplněny zákonné podmínky stanovení § 10a odst 1 písm. e) zákona o azylu, neboť žalobci neuvedli, a ani žalovaný nezjistil ve vztahu k situaci v zemi původu žádnou novou skutečnost, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žádosti o udělení mezinárodní ochrany podané žalobci na

území ČR byly tak správně shledány nepřijatelnými. Za daného stavu pak dle § 25 písm. i) zákona o azylu byla řízení zastavena.

18. Krajský soud žaloby jako nedůvodné v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
19. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobci ve věci úspěch neměli a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30. 9. 2021

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně